

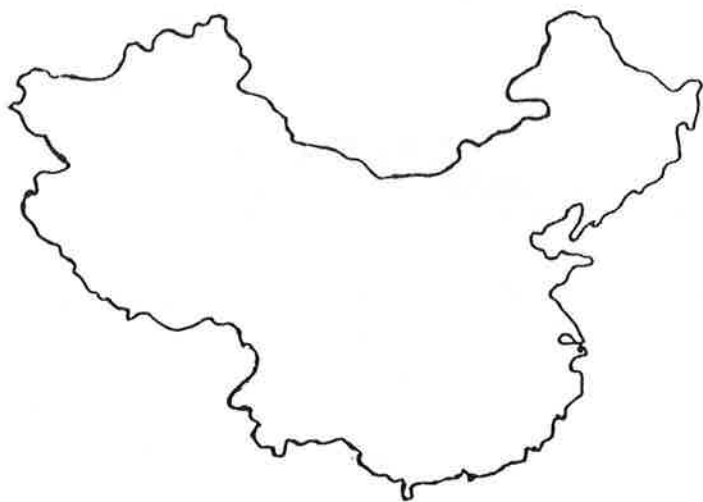
Zomerkamp Zaterdagmiddaghorde

Op donderdag 7 juli 1988 kreeg ik een nogal vreemd bericht in de brievenbus. Er stonden allemaal rare tekens op. Het bleken Chinese tekens te zijn. D.m.v. 4 hokjes, waarvan ik er iedere dag eentje mocht openmaken, werd het me duidelijk dat er in China iets mis was gegaan en dat een Chinees dringend hulp nodig had.

In het laatste hokje stond dat hij me de volgende dag zou ontmoeten en ook dat ik de meegezonden drakendrop moest opeten; dat gaf kracht. Toen ik de laatste regels gelezen had ben ik mijn spullen gaan inpakken en heb me klaargemaakt voor de lange reis naar China.

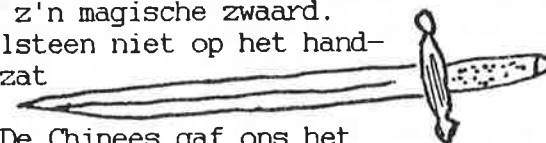

Toen ik de volgende middag op de 'Boerderij' aankwam stonden daar alle Welpen en de leiding al te wachten. Ze vertelden me dat ze ook zo'n rare brief hadden gehad. Het zag er dus naar uit dat we met z'n allen naar China zouden gaan. Maar hoe? Gelukkig waren er nog een paar ouders van Welpen aanwezig die zo behulpzaam waren om ons even naar China te brengen.

In China vonden we een mooie blokhut waar wij onze intrek namen. En nadat we onze bedden hadden uitgespreid gingen we eens kijken wat er in de omgeving allemaal te zien was. Onderweg bleef iedereen ons nastaren. We vielen dan ook wel op in onze Westerse kleding. Chinezen dragen n.l. lange gewaden (kimono's) en ze hebben een lampekop op hun hoofd. Toen we weer bij de blokhut kwamen liep daar een Chinees rond. Hij leek nogal bedroefd. Toen we hem aanspraken vroeg hij ons of we ook wisten of er een Welpengroep uit Nederland was aangekomen. Toen we vertelden dat wij dat waren vrolijkte hij wat op. Hij vertelde ons dat het dorp waarin hij woonde was overmeesterd door de bandieten die het geld van de bewoners afnamen en ze heel hard lieten werken. Hij wilde zijn dorp bevrijden van de tirannie met z'n magische zwaard.

Maar ja, als de edelsteen niet op het handvat van het zwaard zat had het zwaard geen magische krachten. De Chinees gaf ons het zwaard in bewaring en vroeg of we naar de edelsteen wilden zoeken. Toen verdween hij weer. Een paar Welpen wilden meteen gaan zoeken maar dat vond ik geen goed idee. Het was al laat geworden en wij in onze Westerse kleren vielen veel te veel op. Het was beter wat te gaan eten en te gaan slapen, zodat we de volgende dag fris en vol goede moed actie konden ondernemen.

De volgende ochtend moesten we ons eerst als Chinezen gaan vermommen. De Welpen maakten allemaal Chinese hoeden met een vlecht eraan en een kimono. Ze waren niet van echte Chinezen te onderscheiden. 's Middags vonden we een spoor van de boeven, we hebben dit spoor gevolgd.

Tijdens het spoorzoeken vonden we steeds stukjes van een boodschap in geheimschrift. We begrepen er eerst niets van.

Toen we alle stukjes van het bericht hadden zochten we naar de sleutel om het bericht te kunnen ontcijferen. Na even puzzelen waren we er gauw achter. Het bericht zei dat boef X de volgende dag de edelsteen zou overhandigen aan boef Y bij de grote plas. Dat er een edelsteen zou worden overhandigd was een feit, maar niet aan boef Y, daar zouden wij wel voor zorgen.

De volgende ochtend spoedden wij ons naar de grote plas. Daar aangekomen liepen we eerst een eindje langs de waterkant. Plotseling zagen we in de verte twee duistere figuren met elkaar praten. Het waren de boeven. Maar natuurlijk moest iemand van de leiding het op dat moment verpesten. Hij begon te gillen:

'jongens pak ze!' Daar schrokken de boeven zo van dat ze er meteen vandoor gingen. Wij gingen ze natuurlijk achterna maar we konden ze niet pakken. Wel had een

Welp gezien dat een boef iets had laten vallen, het glinsterde nogal. Dat moest de edelsteen wel zijn. We gingen allemaal zoeken. We

stroopten het hele terrein af. Maar we vonden

niks. Teleurgesteld keerden we terug naar onze blokhut. Daar dachten we na over wat ons nu te doen stond.

De boeven zouden natuurlijk de edelsteen terug willen. Dus zouden ze terugkeren naar de plek waar hij gevallen was. Als wij hen dan zouden opwachten..... Ja, dat

was de oplossing. Die middag gingen we weer naar de plas. Daar aangekomen zagen we een boefachtig figuur

lopen. Gelukkig hield nu ook de leiding z'n mond en we slopen de boef achterna. Nadat we de boef een

eindje gevolgd hadden vond een van de Welpen plotseling de edelsteen. De boef had hem

niet gezien. We waren dolgelukkig. We hadden nu de edelsteen en het zwaard. We

keerden snel terug naar onze blokhut, om het goede nieuws aan de Chinees te gaan berichten. Aange-

komen bij de blokhut. Wat dacht je... het zwaard was gestolen. We hebben overal gezocht, maar niks hoor.

5

De volgende dag kwam de Chinees langs. Hij vond dat we al zolang in China waren en al zulke dappere dingen hadden gedaan dat hij de krijgerstest met ons wilde afleggen. De Welpen werden getest op dapperheid en doorzettingsvermogen. Zo moesten zij

zich uit een aantal zeer gevaarlijke situaties redden. Ze werden achterna

gezeten door een beer, waarbij de enige uitweg was een spiegelglad-

de gletsjer opklauteren.

Ook moesten ze via een touwbrug een woeste rivier vol met krokodillen

oversteken. Natuurlijk slaagden alle Welpen en kregen zij hun diploma en daarbij een

vingerhoed drakebloed te drinken.

Donderdag was het wat stil. We hoorden niets van de Chinees. Ook hoorden of zagen we geen boeven. We

hebben die dag Chinese lampions gemaakt, misschien kwamen die nog van pas. Toen de leiding die avond

rustig bij elkaar zat kwamen de Welpen plotseling het leidersverblijf binnenstormen. De Chinees was plot-

seling gekomen. We gingen allemaal naar de slaapzaal. De Chinees vertelde dat de boeven die nacht een

vergadering hielden bij ons in de buurt.

De Chinees had een spoor gemaakt van waxinelichtjes, zodat we de boeven niet

konden mislopen. We kleeadden ons snel aan, en namen onze

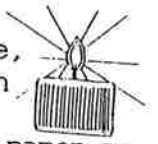
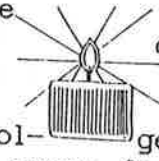
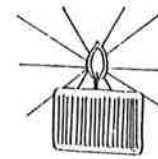
lampions mee. Buiten was het erg donker, in de verte

zagen we een lichtje, daar liepen we naar toe. Bij het lichtje

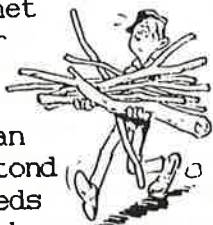
aangekomen zagen we verderop het volgende lichtje,

zo volgden we het hele spoor. Opeens hielden de lichtjes op. We kwamen op een open plek

en daar lagen het zwaard en de edelsteen. We namen ze mee naar onze blokhut, om ze aan de Chinees te geven. Maar die was al weg. De keukenstaf vertelde dat hij de volgende dag weer terug zou komen.

Vrijdag gebeurde er niets. De Chinees kwam niet. Het werd 11 uur, geen Chinees, 12 uur nog geen Chinees. Iedereen begon zich zorgen te maken. Na het eten gingen de Welpen houtspikkelen voor het kampvuur. Opeens vonden 2 Welpen een stukje stof van de Chinees z'n kimono.

We roken meteen onraad en zijn verder gaan zoeken. We vonden een papiertje waarop stond dat de Chinees ontvoerd was. Hij had steeds een stukje van z'n jas geknipt, zodat we hem konden volgen. We gingen op weg. Het was eerst nog makkelijk, maar weldra moesten we ons door struikgewas wurmen en de bodem werd steeds drassiger. Opeens hield het spoor op. In de verte zagen we de Chinees tegen een boom zitten. Hij was vastgebonden. Even verderop lagen de boeven te slapen. We hebben de Chinees bevrijd en de boeven gevangen genomen. En gaven de Chinees zijn zwaard met edelsteen terug. Die avond werd het een groot feest. De Chinees nam afscheid van ons en bedankte ons voor onze hulp.

De volgende ochtend waren er een paar ouders uit Nederland gekomen, die een beetje ongerust waren. Ze vroegen zich af wat we allemaal in China uitvoerden. De Welpen vertelden alles over de Chinees, de boeven en het zwaard. De ouders konden het nauwelijks geloven. Toen hebben we onze spullen weer ingepakt en zijn teruggegaan naar Nederland. Het was een zeer spannende week geweest.

Akela
